

de Beløb, som her er kommet frem, er frygtelige, saa meget mere, som der ogsaa kom et frem for 1918—19. Vi risikerer altsaa ogsaa en Overskridelse for 1919—20 ud over de Beløb, der staa opførte, 670 000 Kr., saa meget mere, som den Skrivelse, hvori de 670 000 Kr. er forlangte, er fra 22. Marts. Jeg kan kun sige, at jeg skal gøre mit for at imødekomme de Henstillinger, som det ærede Medlem gjorde. Ogsaa jeg mener, at Beløbet paa enhver Maade bør søges reduceret, saa at vi undgaar Overraskelser.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvad Ministeriet havde tænkt sig at gøre ved den, om jeg saa maa sige, uforsvarlige Kørsel med Automobiles og Motorkøretøjer. I den Henseende er jeg i det heldige Tilfælde at kunne oplyse det ærede Medlem om, at jeg i Morges har truffet Aftale med Departementschefen om, at der skal udsendes et Cirkulære til Landets Politimestre om, at Lovens Bestemmelser i saa Henseende skal overholdes ganske nøjagtigt. I alle Tilfælde af Overtrædelse, som bliver opdaget, vil vedkommende blive draget til Ansvar. Denne Aftale skete, som sagt, i Morges, og jeg haaber at kunne underskrive Cirkulæret i Dag eller senest i Morgen. Man maa imidlertid ingenlunde tro, at dermed er alting gjort. Det er ikke saaledes, at Politiet kan finde enhver Overtræder. Der skal indgaaende Kontrol til, og det er ofte en meget vanskelig Sag paa Landet at se, om der er kørt for stærkt paa Vejen. Undertiden tror Beboerne, at det er sket, uden at det har været Tilfældet. Men her synes Tilfældet at komme os til Hjælp. Jeg kan herom give den rent faktiske Meddelelse, at for 4 Dage siden indfandt der sig i Ministeriet en Herre med et amerikansk Patent paa et Ur til at sætte paa Automobiles, et Ur, som naar det blev sat paa, kunde fortælle Automobilets Levnedsløb fra Begyndelsen til Slutningen, hvornaar det har holdt stille, og hvilken Fart det har haft de forskellige Steder under Kørselen. Ved at se paa Skiven paa dette Automobilur kan man afgøre, baade hvorledes Automobilet har kørt, og naar det har holdt stille. Det er altsaa godt til at vise, f. Eks. hvor længe Ølkuskene har holdt udenfor en Beværtning, men det er ogsaa godt til at vise, om de har overtraadt Kørereglerne. Jeg var i alt Fald glad ved at se dette Kontrolur, og Sagen vil nu blive sendt Politidirektøren til Erklæring. Hvis det forholder sig rigtigt, hvad man har sagt mig, faar vi altsaa herved et let Mittel til at afgøre, om et Automobil har kørt for hurtigt eller ikke, idet man blot behøver at se paa Urskiven.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede 9de Medlem fra 1ste Kreds (Brandes), den ærede tidligere Finansminister, sagde til mig: Se at dække Gælden til Nationalbanken eller i alt Fald Halvdelen af den. Det er rigtigt, det maa man stræbe efter; men det er noget, som ikke kunde berøre den Opgørelse, jeg har foretaget med Hensyn til den likvide Kassebeholdning. Det, der er Spørgsmaal om, er: Hvor stor er den likvide Kassebeholdning? At det maa være enhver Finansministers Bestræbelse at dække saa meget af denne ubehagelige Gæld til Nationalbanken som muligt, er en Selvfølge. Men det ærede Medlem vil ganske sikkert ikke modsige mig, naar jeg siger, at det er en særdeles vanskelig Opgave, han stiller mig, som Forholdene ligger. Hidtil er Gælden steget bestandig. Jeg haaber, at den maa kunne gaa noget ned i Juli og August, men hvor meget er det vanskeligt at sige.

Med Hensyn til Muligheden for nye Skatter erindrer altsaa det ærede Medlem, at jeg har sagt, at saadant vil der efter min Mening kun kunne blive Tale om, saafremt det nødvendige Behov skulde overstige Indtægterne. Naar man nu ser saa mørkt som jeg paa Statens finansielle Fremtid, maa det nødvendigvis gaa med ind i ens Betragtninger, at Indtægterne vil formindskes betydeligt med samme Skattesatser. Det kommer vi muligvis til at staa overfor allerede i indeværende Finansaar, og da er der naturligvis Mulighed for, at Formindskelsen bliver saa stor, at selv det nødvendige ikke kan dækkes med de løbende Indtægter. Der er da ingen anden Udvej end at forøge de løbende Indtægter, thi at leve ved Laan det ene Aar efter det andet er den umuligste Finanspolitik af alle.

Angaaende en Revision af Skattelovene kommer det ærede Medlem til at give mig Ret i, at hver Gang dette Spørgsmaal har været paa Tale i Folketinget, har jeg ganske vist sagt, at saa snart det var muligt, saa snart Forholdene kom saa vidt i et roligt Leje, at det overhovedet var muligt at tænke paa en Revision af Skattelovene, navnlig af Toldloven, burde den foretages, men jeg har samtidig altid givet det ærede Medlem Ret i, at den Tid ikke var inde endnu. Hver Gang det ærede Medlem ønskede en Udsættelse, har jeg talt for, at han skulde have den, og begrundet det netop dermed, at det paa det daværende Tidspunkt var umuligt at gaa til en saadan Revision, og da ganske særlig til en Revision af Toldloven. Jeg har flere Gange under disse Forhandlinger netop henpeget paa Umuligheden af en